

opusdei.org

Tko je bio vlč. Joseph Muzquiz?

Intervju s povjesničarem Johnom Coverdaleom o vlč. Josephu Muzquizu, čiju je kauzu za proglašenje svetim u Bostonu otvorio kardinal Sean O'Malley.

18.09.2017.

Otac Joseph, jedan od prvih članova Opusa Dei, pomogao je započeti njegovo apostolsko djelovanje u Sjedinjenim Američkim Državama. Umro je u Bostonu prije 34 godine, 21. lipnja 1983. John Coverdale autor

je nekoliko knjiga o povijesti Opusa Dei, uključujući „Puštanje korijenja: vlč. Joseph Muzquiz i rast Opusa Dei.”.

Tko je bio vlč. Joseph Muzquiz?

Otac Joseph bio je prvi svećenik Opusa Dei koji je stigao u Sjedinjene Američke Države i također jedan od prva tri svećenika zaređenih za Opus Dei. Odigrao je ključnu ulogu u razvoju Opusa Dei, kako u ovoj zemlji, tako i u popriličnom broju drugih država u svijetu.

Uz to, bio je izvanredno ljudsko biće i veoma blizak Bogu. Bio je poprilično nadaren čovjek, veoma inteligentan i sa smislom za humor, ali i netko tko je sav taj svoj talent uzeo i u potpunosti stavio u službu onoga što je smatrao da Bog od njega traži.

Svi sveci nastoje svoje talente staviti u Božju službu. Po čemu je otac Joseph bio poseban?

S jedne strane, Otac Joseph živio je duh Opusa Dei, duh svetoga Josemaríe, koji potiče ljude da nastoje tražiti svetost u običnim stvarima svakodnevnog života. U tom smislu nije bio drugačiji od ostalih članova Opusa Dei. Možda je to činio s više velikodušnosti i većim žarom od većine, ali nije činio ništa neuobičajenom po tom pitanju. Gledajući više s osobne strane, mislim da su dvije glavne karakteristike oca Josepha bile, prvo, njegova izvanredna marljivost, duh intenzivnog rada, sposobnost odrađivanja ogromne količine posla, i istovremeno, očigledna i stvarna briga za svakog čovjeka u njegovoj blizini, naklonost prema ljudima koje bi upoznao, te stvarna posvećenost pomaganju njima.

U svojoj knjizi govorite o njegovom prvom susretu s osnivačem Opusa Dei. Možete li opisati taj susret?

Bio je student, otprilike godinu dana prije nego što će završiti svoj studij inženjerstva, kada ga je prijatelj pozvao da upozna tog mladog svećenika, svetog Josemaríu Escrivá. Otac Joseph je rekao da je otišao dijelom iz čiste ljubaznosti, a dijelom zbog određene znatiželje. U to vrijeme je u Madridu postojala određena količina govorkanja vezanog za tog mladog svećenika. Ali otišao je bez posebnih očekivanja. Poprilično ga je se dojmilo, posebice kada je samo nekoliko minuta nakon početka njegovog razgovora sa Svetim Josemaríom čuo riječi „ne postoji veće ljubavi od same Ljubavi.“ Kasnije će reći, „poznajem mnogo svećenika, ali nitko prije nije na takav način sa mnom razgovarao.“

Ispričajte nam nešto o vlč.

Josephovom kasnijem pristupanju Opusu Dei. Što se dogodilo i koji su

neki od izazova s kojima su se on i drugi suočavali?

Njegovo pristupanje Opusu Dei poprilično je odgođeno zbog Španjolskog građanskog rata. Sv. Josemaríu je upoznao odmah na početku 1935. ili krajem 1934., za vrijeme Božićnih blagdana. I počeo je pohađati susrete i primati duhovno vodstvo te viđati svetog Josemaríu. Izbijanjem Španjolskog građanskog rata izgubio je kontakt kako sa sv. Josemaríom, tako i s ostalim članovima Opusa Dei na više od godinu dana, te nije stvarno pristupio Opusu Dei do nedugo poslije završetka Građanskog rata, početkom 1940. g.

Mislim da je ključan element u njegovoj odluci bila činjenica da je sv. Josemaría preživio brutalne progone svećenika u Madridu i da je u konačnici uspio pobjeći iz Madrida te prijeći Pirineje i stići u drugi dio

Španjolske gdje svećenici nisu bili proganjani. Smatrao je to providonosnim i ta je činjenica bila važna za njegovo uvjerenje da je Opus Dei nešto što Bog želi, i da Bog od njega hoće da bude dio Djela.

Kada je otac Joseph započeo studirati za svećenika nije niti bilo jasno kako bi, s obzirom na Kanonski zakonik, bilo moguće da bude zaređen. U čemu je bila preprjeka?

Pa, poteškoća je bilo u pronalaženju rješenja unutar pravnog okvira koji je tada postojao u Crkvi, a koji se ticao ređenja svećenika. Crkva je posebno pažljiva kada se radi o svećenicima. Nije dovoljno da netko kaže da bi htio postati svećenik. Mora biti pozvan od strane nekoga tko ima ovlast to učiniti, najčešće dijecezanski biskup ili poglavar reda. Očigledno je da Opus Dei nije biskupija, a nije niti vjerski red. Srž duhovnosti redova jest ideja

odbacivanja ili odbijanja svijeta kako bi se dalo svjedočanstvo o njegovoj prolaznosti. Ali duhovnost Opusa Dei jest posvećivanje sebe unutar svijeta u uobičajenim okolnostima. Stoga se Opus Dei nije mogao uklopiti u nijedan od dva oblika kojima Crkva priznaje pravo pozivanja ljudi u svećenstvo. Sveti Josemaría je bio uvjeren da Opus Dei treba imati svećenike, da su nužni, ali nije znao kako će se to ostvariti. Ipak, bio je toliko uvjeren da će se to dogoditi da je pitao oca Josepha i još nekoliko od prvih članova Opusa Dei jesu li spremni za biti zaređeni. Oni su pristali i započeli s učenjem za svećeništvo, oslanjajući se na snagu svog uvjerenja da će se ova tema nekako riješiti.

Kako je bilo vlč. Josephu kada je 1949. došao osnovati Opus Dei u Sjedinjenim Državama?

Bilo je veoma teško. Ni vlč. Joseph, ni Sal Ferigle koji je s njim stigao iz Španjolske, nisu baš znali govoriti engleski. Gotovo pa nisu imali ništa novca; nisu znali skoro nikoga, i što je još i važnije, okruženje među katolicima u Sjedinjenim Državama je bilo takvo da se od muškaraca i žena, ako su osjećali neki poseban poziv, ako su htjeli služiti Bogu na poseban način, očekivalo da postanu ili svećenici ili časne sestre. Ideja ozbiljnog traženja svetosti usred svijeta, usred vlastite profesije, se mnogima činila kao ludost. Bilo je mnogo preprjeka, ali otac Joseph i ostali time nisu bili opterećeni. Imali su toliko čvrstu vjeru da je Opus Dei Božje djelo da su bili uvjereni da će, unatoč preprjekama, napredovati.

Kako je vlč. Josephu bilo doći ovdje sa slabim poznavanjem engleskog jezika?

Pa, nedugo nakon što su stigli, primili su pismo od Osnivača, sv. Josemaríe, u kojem je onako usput dometnuo: „Pretpostavljam da jedan s drugim već razgovarate na engleskom. I vlč. Sal kaže da od toga dana vlč. Joseph s njim nikada nije razgovarao na španjolskom osim ako tu nije bila i treća osoba koja nije razumjela engleski. I pretpostavljam da su neki od tih razgovora vjerojatno bili poprilično smiješni, jer nijedan od njih dvoje nije baš znao engleski, niti je imao posebnih sklonosti za učenje jezika.

Vlč. Joseph je u Chicago stigao gotovo bez novca, ali je nedugo zatim uspio osnovati studentski dom. Kako mu je to pošlo za rukom?

Vlč. Joseph je imao vjeru čvrstu poput željeza da će se ono što Bog hoće i ostvariti. Bio je također i veoma odvažan, voljan izložiti se i tražiti ljude za pomoć. Jedan agent za

nekretnine im je pokazao veliku kuću u blizini kampusa Sveučilišta u Chicagu koja bi bila prikladna za studentski dom. Taj agent je bio toliko impresioniran njegovom vjerom i povjerenjem u Boga da je svoju proviziju donirao kao predujam za kuću. I otac Joseph je to ponovio još tri ili četiri puta, kupujući kuće bez gotovo ikakvog novca.

Ispričajte mi nešto o Richardu Riemannu, prvom Amerikancu koji je pristupio Opusu Dei.

Richard Riemann bio je prva osoba koja je pristupila i ustrajala u Opusu Dei u Sjedinjenim Američkim Državama. Radio je u Chicagu, tamo je bio jedan sajam na obalama jezera o povijesti prijevoza gdje je on bio zaposlen kao voditelj konjaničkih jedinica – svih kočija i konjanika i poni-ekspresa. Jedan svećenik od tamo mu je predložio da se upozna s

ocem Josephom pa ga je Dick nazvao, susreo se s njim i spomenuo mu da je zainteresiran za prisustvovati duhovnoj obnovi. Otac Joseph mu je odgovorio sa: „Hajdemo onda organizirati duhovnu obnovu.“ Dick Riemann mu je rekao da je jedini problem u tome što radi sedam dana u tjednu. Otac Joseph nije dopustio da takav problemčić bude zapreka pa mu je rekao da, umjesto da noću ide kući, da dođe i spava u domu, pa da će ujutro slaviti svetu misu, razmatrati i doručkovati. Dick je nekoliko dana tako i činio, zatim odlučio preseliti se u kuću, te je nakon mjesec ili dva postao uvjeren da ga Bog zove da pristupi Opusu Dei.

Osim u Sjedinjenim Državama, gdje je još otac Joseph vršio svoje apostolsko djelovanje?

Otac Joseph je bio vrlo važan u počecima Opusa Dei u Sjedinjenim

Državama, Kanadi, Japanu, i također Švicarskoj.

Što se meni čini izvanrednim jest to da ga je, kada je bio u pedesetim godinama (toliko je puno radio da je bio umoran i istrošen), sv. Josemaría zamolio da se vrati u Španjolsku i postane kapelan konferencijskog centra kojeg je Opus Dei imao izvan Seville, na jugu Španjolske. I radosno se prihvatio tog relativno poniznog zadatka, iako je gotovo cijelog svog odraslog života bio osoba od poprilične važnosti u Opusu Dei. A sada je odjednom postao kapelan konferencijskog centra usred ničega. Ali otac Joseph se u potpunosti posvetio činjenju apostolata s najrazličitijim ljudima – bilo to s imućnim zemljoposjednicima, bilo s cigankama čije obitelji nisu imale ni dva novčića. Bio je vrlo aktivan s ljudima iz velike američke vojne baze, zvane Rota, uključujući protestantske kapelane. Odradio je

ogroman posao upoznavajući biskupijske svećenike na tom području. Jedne godine, oko Božića, pisao je sv. Josemaríji govoreći da se susreo s otprilike stotinu svećenika u prethodnih nekoliko tjedana. I to je bilo na području gdje su svećenici bili raštrkani naokolo, po jedan svećenik u selu, često s vrlo lošim cestama. Išao je od jednog do drugog mjesta za pozdraviti svećenike za Božić.

Recite mi nešto o danu kada je otac Joseph umro.

U to vrijeme živio je u Bostonu i bio kapelan centra Opusa Dei, ali na dan svoje smrti nalazio se u konferencijskom centru Opusa Dei izvan Bostona, zvanom Arnold Hall. Tamo je bio kapelan tijekom tečaja za mlade žene koje su studirale teologiju. Jedno jutro držao je predavanje, kada se počeo osjećati loše. Ispričao se, otišao u svoju sobu,

ponovno se vratio nastaviti držati predavanje, nije se osjećao dobro, te se ponovno ispričao. Jedna od sudionica tečaja koja je bila liječnica rekla je da ne izgleda dobro. Odveli su ga liječniku čija je ordinacija bila u blizini. Isprve je otac Joseph bio vrlo raspoložen, raspitujući se za liječnikovu suprugu i obitelj. I liječnik mu je napravio elektrokardiogram te isprve nije vjerovao rezultatima. Mislio je da nešto nije u redu s uređajem. Nakon ponavljanja pretrage rekao mu je: „Imate snažan srčani udar.“ Stavili su ga u kola hitne pomoći. Čak i tada se šalio, govoreći vozaču: „Hej, ovo je odlična vožnja.“ U bolnici su ga stabilizirali. Ali negdje oko dva sata u noći, doživio je još jedan snažan srčani udar, te je nedugo zatim i umro.

Jeste li ikada susreli oca Josepha?

Susreo sam oca Josepha nedugo nakon što sam prvi puta došao u kontakt s Opusom Dei, sada već prije više od 50 godina. Tijekom godina sam se poprilično često s njim sastajao. Očigledno je da je bio sveta, dobro raspoložena, veoma pametna osoba.

Kako je to znati da se nekome koga ste poznavali otvorila kauza za proglašenje svetim?

To je uistinu divno. Bio sam blagoslovljen i privilegiran utoliko što mi se to dogodilo već nekoliko puta. Poprilično blisko sam surađivao sa svetim Josemaríom, tako da sam ne samo doživio otvorenje njegove kauze, već sam i prisustvovao njegovoj kanonizaciji u Rimu od strane pape sv. Ivana Pavla II. Bio sam također poprilično blizak i s njegovim izravnim nasljednikom, don Alvarom del Portillom, koji je sada proglašen blaženim. Tako da je

otac Joseph barem treća osoba koju poznajem, ali ne prestaje oduševljavati reći, moj Bože, netko koga sam poznavao i tko mene poznaje i tko će za mene moliti – to da Crkva istražuje kako bi vidjela treba li ta osoba biti proglašena svetom je poprilično izvanredno.

Molitva za zagovor oca Josepha Muzquiza

Više o ocu Josephu Muzquizu i Opusu Dei u SAD-u možete saznati ovdje.